REPUBLIKA SLOVENIJA
UPRAVNO SODIŠČE

Podpisnik: Mirjana Reberc
Izdajatelj: Republika Slovenija
Serijska št: 1235623314048
Podpisano: 09 03 2026 11:46:30

REPUBLIKA SLOVENIJA
INFORMACIJSKI POOBLAŠČENEC

Prejeto: 11-03-2026	Sig. znak: 12004
V vednost:	Vredn.: / Priloge:
Številka zadeve: 090-313/2022/18	

I U 1767/2022

07161563

SKLEP

IN

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Upravno sodišče Republike Slovenije je po višji sodnici Mirjani Reberc,

v upravnem sporu tožeče stranke:

zoper toženo stranko: **REPUBLIKA SLOVENIJA,** ki jo zastopa Informacijski pooblaščenec, Dunajska cesta 22, Ljubljana,

zaradi **dostopa do informacij javnega značaja,**

o **tožbi** zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-313/2022/4 z dne 18. 11. 2022 in zoper odločbo Ministrstva za javno upravo št. 090-98/2022/6 z z dne 19. 10. 2022,

6. marca 2026,

ODLOČILO:

I. Tožba se v delu zoper odločbo Ministrstva za javno upravo št. 090-98/2022/6 z dne 19. 10. 2022, zavrže.

II. Tožbi se v delu zoper odločbo Informacijskega pooblaščenca št. 090-313/2022/4 z dne 18. 11. 2022 ugodi, odločba se odpravi in se zadeva v tem obsegu vrne toženi stranki v ponoven postopek.

OBRAZLOŽITEV:

Izpodbijana odločba

1. Informacijski pooblaščenec (v nadaljevanju tožena stranka) je z odločbo št. 090-313/2022/4 z dne 18. 11. 2022 (v nadaljevanju izpodbijana odločba, kot bo še pojasnjeno) zavrnil pritožbo tožnika zoper odločbo Ministrstva za javno upravo št. 090-98/2022/6 z dne 19. 10. 2022 (1. točka izreka). Odločil je še, da v postopku s pritožbo niso nastali posebni stroški (2. točka izreka).

2. Iz obrazložitve izpodbijane odločbe uvodoma izhaja, da je tožnik 23. 9. 2022 pri zavezancu (organu) vložil vlogo za dostop do informacij javnega značaja po Zakonu o dostopu do informacij javnega značaja (v nadaljevanju ZDIJZ). Zahteval je podatek, ali ima posameznica, ki jo je imenoval z imenom in priimkom (v nadaljevanju posameznica), opravljen izpit iz splošnega upravnega postopka (v nadaljevanju izpit iz ZUP). Zavezanec je tožnika najprej pozval na dopolnitev zahteve, po dopolnitvi pa je z odločbo z dne 19. 10. 2022 zavrnil tožnikovo zahtevo. Zahtevana informacija predstavlja osebni podatek po 3. točki prvega odstavka 6. člena ZDIJZ, prav tako pa ni podana izjema iz prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, po kateri bi bil omogočen dostop do zahtevanega podatka, če bi bil ta povezan z opravljanjem javne funkcije ali v zvezi z delovnim razmerjem. Zavezanec je namreč tekom postopka pri delodajalcu posameznice, ki je zaposlena v Kabinetu predsednika Vlade Republike Slovenije, poizvedel, ali je izpit iz ZUP v zvezi z njenim delovnim razmerjem. Delodajalec je zavezancu pojasnil, da je posameznica sicer javna uslužbenka, vendar zaseda delovno mesto, za katerega se ne zahteva opravljen strokovni izpit iz ZUP.

3. Tožena stranka je uvodoma presojala, ali je zavezanec ravnal pravilno, ko je tožniku zavrnil zahtevo za dostop do navedene informacije, ker naj bi ta predstavljala osebni podatek. Pojasnila je, da se v zvezi z ugotavljanjem razlage osebnih podatkov, upoštevajo tako merila iz 4. člena Splošne uredbe (EU) 2016/679 o varstvu osebnih podatkov[1] (v nadaljevanju Uredba (EU) 2016/679)

1 Splošna uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. 4. 2016 o varstvu

kot tudi ZDIJZ. Nato je presojala, kateri so tisti prosto dostopni podatki iz delovnega razmerja javnega uslužbenca, glede katerih javni uslužbenec ni upravičen pričakovati zasebnosti in tisti, glede katerih ima pravico do zasebnosti. Ugotovila je, da podatek o tem, ali ima določena oseba opravljen izpit iz ZUP, nedvomno predstavlja osebni podatek, za posredovanje katerega mora obstajati zakonska podlaga. Ta v obravnavani zadevi ni podana. V nobenem zakonu namreč ni določeno, da so podatki o opravljenih strokovnih izpitih, ki jih organ vodi na podlagi 31. člena ZUP, javni. Ker je zavezanec ugotovil, da na podlagi poizvedb pri organu, pri katerem je posameznica zaposlena, zahtevani podatek tudi ni povezan z opravljanjem javne funkcije, ta predstavlja varovan osebni podatek, ki spada v zasebno sfero posameznika. Ker torej v obravnavanem primeru ni zakonske podlage za razkritje zahtevanega podatka, je tožena stranka še pojasnila, da nima niti pristojnosti za ugotavljanje, ali zavezanec v svoji evidenci razpolaga z zahtevanimi informacijami, saj bi že z razkritjem teh informacij, prišlo do kršitve varstva osebnih podatkov.

4. Tožena stranka je pritožbene navedbe v zvezi s tem, da zavezanec ni bil stvarno pristojen zavrniti tožnikove vloge z dne 23. 9. 2022, saj tega dne sam ni vložil nobene vloge, prav tako pa ga zavezanec ni bil stvarno pristojen pozivati na dopolnitev zahteve, pri čemer mu očita tudi kršitev rokov, zavrnila. Pojasnila je, da je treba na podlagi 23. člena ZDIJZ o zahtevi prosilca za dostop do informacij javnega značaja odločiti najkasneje v 20 delovnih dneh od dneva prejema popolne zahteve. Ugotovila je, da je iz dokumentacije v obravnavani zadevi razvidno, da je tožnik svojo zahtevo za posredovanje obravnavanih podatkov pri zavezancu vložil 22. 9. 2022 (v zahtevi naveden datum 22. 8. 2022), organ pa jo je prejel 23. 9. 2022, zato je zavezanec odločal o pravi zahtevi tožnika, kar izhaja tudi iz vsebine presojanih informacij. Nadalje je tožena stranka pojasnila, da je po ZDIJZ predpisan postopek za dopolnitev zahteve, če zavezanec potrebuje še dodatne informacije za obravnavo zahteve. V takem primeru mora zavezanec prosilca pozvati, da naj v roku treh delovnih dni zahtevo dopolni. V obravnavani zadevi je zavezanec tožniku določil celo daljši rok sedmih delovnih dni, v pozivu pa navedel, da bo v primeru nedopolnjene zahteve odločil na podlagi informacij, s katerimi razpolaga.

Tožba

5. Zoper izpodbijano odločbo je tožnik vložil tožbo zaradi bistvene kršitve pravil postopka in zmotno ter nepopolno ugotovljenega dejanskega stanja. Predlagal je, da naj sodišče razveljavi odločbi zavezanca in tožene stranke ter odloči, da mora uradna oseba, imenovana za vodenje in odločanje v postopkih po ZDIJZ, izpolnjevati pogoje iz 31. člena ZUP.

6. V tožbenih navedbah je najprej izpodbijal stvarno pristojnost zavezanca in

posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES.

kršitev rokov v zvezi s pozivom na dopolnitev njegove zahteve. V nadaljevanju tožnik izpostavlja, da tožena stranka ni podala nobenega dokaza o tem, da se za delovno mesto, ki ga opravlja posameznica, ne zahteva opravljen izpit iz ZUP. Predvsem pa ni jasno, kako lahko oseba, zaposlena kot uradna oseba za odločanje v ZDIJZ postopkih, opravlja delo brez opravljenega strokovnega izpita.

Odgovor na tožbo

7. Tožena stranka je v odgovoru na tožbo najprej opozorila na to, da ji ni bila posredovana tožba z dne 22. 12. 2022, iz katere bi bilo razvidno, ali je bila tožba poslana s priporočeno pošiljko, zato sodišče poziva, da naj preveri pravočasnost vložene tožbe kot procesne predpostavke v upravnem sporu. V nadaljevanju se je sklicevala na obrazložitev izpodbijane odločbe.

Sodna presoja

8. Sodišče uvodoma ugotavlja, da je tožba vložena pravočasno. Tožnik je izpodbijano odločbo prejel 22. 11. 2022, tožbo je priporočeno po pošti vložil 22. 12. 2022, torej v roku 30 dni od prejema izpodbijane odločbe[2].

K I. točki izreka

9. Tožba zoper odločbo organa ni dovoljena.

10. Sodno varstvo v postopkih odločanja o dostopu do informacij javnega značaja, se v skladu z določbo 31. člena ZDIJZ zagotavlja v upravnem sporu s tožbo zoper odločbo informacijskega pooblaščenca. To pomeni, da je predmet preizkusa zakonitosti v upravnem sporu in s tem upravni akt, ki se lahko izpodbija, le odločba, s katero informacijski pooblaščenec kot pritožbeni organ odloči o pritožbi prosilca zoper odločbo organa, s katerim je ta njegovo zahtevo za dostop do informacije javnega značaja zavrnil ali zavrgel.

11. Glede na navedeno tožnik ne more izpodbijati zgoraj citirane odločbe Ministrstva za javno upravo in zahtevati njene odprave. Sodišče je tožbo v tem delu zato zavrglo (4. točka prvega odstavka 36. člena Zakona o upravnem sporu, v nadaljevanju ZUS-1).

K II. točki izreka:

12. Tožba je v preostalem, torej v delu, s katerim tožnik izpodbija odločbo tožene stranke, utemeljena.

13. Sodišče uvodoma pojasnjuje, da so tožbene navedbe v zvezi stvarno nepristojnostjo zavezanca in kršitvijo rokov neutemeljene. Na podlagi prvega

2 Sodišče je tožnika v nadaljevanju pozvalo na dopolnitev tožbe, kar je tudi pravočasno storil.

odstavka 16. člena ZDIJZ prosilec vloži zahtevo pri organu (zavezancu), za katerega meni, da razpolaga z informacijo. Ta mora v primeru nepopolne zahteve prosilca pozvati, da naj jo dopolni v določenem roku, ki ne sme bit krajši od 3 delovnih dni (prvi odstavek 18. člena ZDIJZ). Organ nato o popolni zahtevi odloči najkasneje v roku 20 delovnih dni od njenega prejema (23. člen ZDIJZ). V obravnavani zadevi je tožnik 21. 9. 2022 pri zavezancu vložil zahtevo za dostop do informacije, ali ima določena posameznica opravljen izpit iz ZUP. Zavezanec je tožniku 3. 10. 2022 izdal poziv, da naj v roku sedmih dni dopolni zahtevo z navedbo delodajalca, pri katerem je zaposlena posameznica. Tožnik je 5. 10. 2022 zahtevo dopolnil, pristojni organ pa je o zahtevi odločil 19. 10. 2022, to je v 20 delovnih dneh. S tem je ravnal v skladu z zakonom.

14. V obravnavani zadevi je sporna obrazložitev tožene stranke v zvezi z ugotovitvijo, da za razkritje zahtevane informacije ne obstoji pravna podlaga, saj zahtevana informacija, torej ali ima posameznica opravljen izpit iz ZUP, ni v zvezi z opravljanjem javne funkcije ali njenim delovnim razmerjem. Sodišče ugotavlja, da je tožena stranka v zvezi s tem le pritrdila zavezančevim ugotovitvam, da v obravnavani zadevi ni možna uporaba prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ. Ta je pri delodajalcu posameznice preveril, ali je zahtevana informacija v zvezi z njenim delovnim razmerjem in navedel, da posameznica, za katero je tožnik vložil zahtevo, ne opravlja takega delovnega mesta, za katerega bi bil potreben opravljen izpit iz ZUP. Kot zapiše tožena stranka v izpodbijani odločbi, naj bi to izhajalo tudi iz sistematizacije delovnega mesta posameznice kot javne uslužbenke.

15. Po presoji sodišča iz take obrazložitve ni razvidno, ali je tožena stranka preverila informacije, ki jih je pridobil zavezanec pri delodajalcu posameznice. Iz izpodbijane odločbe ne izhaja, da bi tožena stranka pozvala zavezanca k posredovanju dokumentacije (med drugim tudi akta o sistemizaciji delovnih mest). Šele na ta način bi lahko preverila, kakšne informacije je zavezancu podal delodajalec posameznice. Golo povzemanje zavezančevih ugotovitev ni ustrezna obrazložitev, iz katere bi bilo moč presojati pravilnost zavezančeve odločitve.

16. Tožnik v tožbi tako utemeljeno opozarja na to, da tožena stranka ni podala nobenega dokaza o tem, da posameznica za opravljanje dela ne potrebuje opravljenega izpita iz ZUP.

17. Tožena stranka je v izpodbijani odločbi sicer navedla, da zaradi lastnosti osebnega podatka, ki ga predstavlja zahtevana informacija, sama nima niti pristojnosti za ugotavljanje, ali zavezanec v svoji evidenci razpolaga z zahtevanimi informacijami, saj da bi že z razkritjem podatka o tem, ali ima posameznica opravljen izpit iz ZUP, prišlo do kršitve varstva osebnih podatkov. Vendar pa sodišče ugotavlja, da je zavezanec na podlagi dopolnitve tožnikove zahteve že ugotavljal, ali bi bila lahko podana izjema iz prve alineje tretjega odstavka 6. člena ZDIJZ, torej, ali se dostop do zahtevane informacije dovoli zato, ker gre za osebni podatek v zvezi z opravljanjem javne funkcije ali

delovnega razmerja posameznice. Ker je tožena stranka potrdila zavezančeve ugotovitve, da ta ni v zvezi z opravljanjem javne funkcije ali delovnega razmerja posameznice, se je tako spustila v navedeno presojo. Zato bi morala to okoliščino tudi ustrezno raziskati in jo obrazložiti, zlasti, ker jo tožnik v tožbi izrecno izpostavlja. Vendar izpodbijana odločba razlogov o tem nima.

18. Sodišče na podlagi navedenega ugotavlja, da zaradi pomanjkljive obrazložitve izpodbijane odločbe ni mogoče preizkusiti. S tem je podana bistvena kršitev pravil postopka po 7. točki drugega odstavka 237. člena ZUP, kar predstavlja tudi kršitev po tretjem odstavku 27. člena ZUS-1. Zato je izpodbijano odločbo na podlagi 3. točke prvega odstavka 64. člena ZUS-1 odpravilo in zadevo vrnilo toženi stranki v ponoven postopek, v katerem bo morala odpraviti ugotovljene pomanjkljivosti.

19. Sodišče je v zadevi odločilo brez glavne obravnave na podlagi prve alineje drugega odstavka 59. člena ZUS-1, saj je bilo že na podlagi tožbe, izpodbijane odločbe in listin iz upravnega spisa razvidno, da je treba tožbi ugoditi in izpodbijano odločbo odpraviti.

20. V zadevi ni odločilo meritorno. Na podlagi 65. člena ZUS-1 sme namreč meritorno odločiti o stvari le, če narava stvari to dopušča in če dajejo podatki postopka za to zanesljivo podlago ali če je na glavni obravnavi samo ugotovilo dejansko stanje, zlasti še, če (1) bi odprava izpodbijanega upravnega akta in novi postopek pri pristojnem organu prizadela tožniku težko popravljivo škodo in (2) izda pristojni organ potem, ko je bil upravni akt odpravljen, nov upravni akt, ki je v nasprotju s pravnim mnenjem sodišča ali z njegovimi stališči, ki se nanašajo na postopek. Noben od naštetih pogojev ni izpolnjen. Za odločitev v sporu polne jurisdikcije tako ni bilo podlage.

21. Tožnik stroškov ni priglasil, zato o njih ni odločalo.

PRAVNI POUK:

Zoper sklep pod I. točko izreka je dovoljena pritožba v roku 15 dni od vročitve pisnega odpravka sklepa. Pritožba se vloži priporočeno po pošti ali neposredno pri tem sodišču v zadostnem številu izvodov za sodišče in stranke. Pritožba mora obsegati navedbo sklepa, zoper katerega se vlaga, izjavo, da se sklep izpodbija v celoti ali v določenem delu, pritožbene razloge in podpis pritožnika (335. člen Zakona o pravdnem postopku – ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1). Če je pritožba nerazumljiva ali ne vsebuje vsega, kar je treba, da bi se lahko obravnavala, jo sodišče zavrže, ne da bi pozivalo vložnika, naj jo popravi ali dopolni (336. člen ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1). Pritožbo se lahko vloži le po osebi, ki je opravila pravniški državni izpit (drugi odstavek 22. člena ZUS-1), sicer sodišče

pritožbo kot nedovoljeno zavrže (drugi odstavek 89. člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1). Ob vložitvi pritožbe mora biti plačana sodna taksa. Če sodna taksa ni plačana niti v roku, ki ga določi sodišče v nalogu za njeno plačilo in tudi niso podani pogoji za oprostitev, odlog ali obročno plačilo sodnih taks, se šteje, da je pritožba umaknjena (tretji odstavek 105. a člena ZPP v zvezi s prvim odstavkom 22. člena ZUS-1).

Pritožba zoper sodbo v II. točki izreka te odločbe ni dovoljena (prvi odstavek 73. člena ZUS-1).

Ljubljana, 6. marec 2026

Višja sodnica:
Mirjana Reberc